

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Qvæstionvm Regvlarivm R. admodum P.
Emanuelis Roderici Lusitani, S. T. Lectoris Prou. S. Iacobi
Reg. Obseru. Ordin. Mino. Diffinitoris**

Rodrigues, Manuel

Lvgdvni, 1621

Legatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41743

absoluerint, voce actiua & passiuu
gaudent; quam quidem constitu-
tionem reuocauit *Greg. XIII.* sed in
statutis Vallisoletanis fuit renoua-
ta, etiamsi in aliena prouincia do-
cuerint; nec requiritur, quod duo-
decim annis continuis doceant, si
talis interpolatio vergat in utilita-
tem prouinciæ. *tom. 2. q. 130. art. 1.*

L E G A T V S.

Vide Exemptio.

Monachus factus Canonicus,
potest esse Legatus Papæ, vel
loci tenens Legati, Officialis, vel lo-
citenens Officialis Episcopi; & co-
gnoscere de causis, ex *decisione Rotæ.*
tom. 2. q. 124. art. 1. & 2.

Legatus conferens beneficium
sæculare Regulari, non requirit con-
sensum Abbatis, quia censetur cum
ipso dispensare *art. 3.*

L E G A T V M.

Vide Novitius, Studium.

Legatum quodcumque relictum
Religiosis valentibus possidere
sive per regulam, sive per priui-
legium, tenet. *tom. 2. quæst. 125.*
art. 1.

Si

Si verò relinquatur Monacho, ea lege, vt sibi ipsi & non Monasterio acquirat, non valet; secus si illa conditio absit, quia tunc censetur esse relictum debito modo. *art. 2.*

Legatum ea intentione relictum vt Abbas non possit de eo disponere, non est acceptandum, eo quòd non deceat Religiosum. *art. 3.*

Regularis cum licentia tacita aut expressa sui Prælati Conuentualis, acceptare potest legata, & eis vtî absque eo quòd incorporentur cõmunitati, neque id est contra mentem *Conc. Trid. sess. 25. de Regular. cap. 2. art. 4.*

Legatum relictum Religioso extra Ordinem Fratrum Minorum de Observantia, potest Prælatus impendere eo inuento in Conuentus vtilitatem, & tunc non obligabitur huic magis quàm antea, vel aliis, sed tenebitur ei dumtaxat necessaria subministrare sicut antè; quia nec potuit legans ius Religionis infringere, nec præsumitur id voluisse. Deinde legatum illud incorporatum fuit Conuentui. *art. 6.*

Si tamen legatum pecuniarium

R 2 sit

fit relictum Fratri Minori, cuius pecuniae dominij dictus Ordo est incapax Prælatus eius administrationem non habebit, sed debebit illud impendere necessitatibus præsentibus aut imminentibus Fratris legatarij; & deinde si quid superfit, poterit expèdere in Conuētus necessitates, aut illi renūciare, aliàs dispo- neret de re non sua, sed legantis. *ibi.*

Si vero legatum fuerit rei secundum Regulam permissæ, cum illius dominium transferatur in sedem Apostolicam, poterit Prælatus consumere in utilitatem, aut necessitatem Conuentus, nec tenebitur quidquam de ea dare Fratri legatario, sicut in alijs Religionibus de omnibus legatis indifferenter dictum est. *ibid.*

Legatū factum alicui Fratri particulari, nisi apertè sit intuitu sanguinis relictum, æquum est censerī donatum ad pias causas, vt sic gaudeat priuilegijs eiusmodi legatorum. *art. 7.*

Concessum est Prælatis Minorum, vt legata, vel etiam donata per viuentes ad vnum vsum, commu-

rent

tent in alium, si absit scandalum executorum, vel dantium. Imo permissum est illis mobilia siue immobilia, non obstantibus vltimis voluntatibus legantium, alienare, si evidens vtilitas conuentus postulet de consensu duarum partium Fratrum eiusdem Conuentus *art. 9. & tom. 1. q. 27. art. 5.*

Licet autem Fratres Minores licite recipiant legatum eorum necessitati correspondens; si tamen illius nulla, vel non æquè magna sit necessitas præfens aut imminens, vt illud totum, vel eius residuum ad alium vsum conuertant, debent ab Ordinario licentiam obtinere. *tom. 2. q. 126. art. 1.*

Relicta in vltimis voluntatibus cum conditione Fratribus licita, vt g. vt veniuntur, & in Fratrum necessitates pretium conuertatur, valent; & illa, quibus nulla est addita conditio; quia tunc censetur legans voluisse Fratribus modo debito subuenire. *ibid.*

Licet prædicti Fratres Minores ex professione Regulæ incapaces sint reddituum annuorum etiam in

ultima voluntate legatorum, nec vlla præscriptione quamuis centum annorum ius ad illos exigendos acquirunt; possunt tamen annuatim occurrente necessitate petere & recipere eiusmodi legatū, cum respectu eorum mera sit eleemosyna, & ciuilitur incerta; tenentur autem hæredes in conscientia illis elargiri, potestque Episcopus eos cōpellere. Quinimo si legata sint eis facta pro Missis dicēdis, potest eorum Syndicus ex statuto *Greg. XI* l. ca. ciuilitur petere. *art. 4.*

Sed neque eorum professioni contrarium est legatum annuum relictum pro Ecclesiæ fabrica, vino, cera, oleo, vestimentis, & pro celebratione Missarum: nam eorum mendicitas non tollitur ex eo quod certum aliquem redditum habeat eorum Ecclesia pro prædictis que ad victum, & vestitum Fratrum non pertinent. *art. 5.*

Legatum factum virgini cum cōditione, si nupserit, si filias habuerit, ingredienti Religionem integrum debetur; quia matrimonium illud spirituale non est minus fa-

uora

LEGITIMA. 263

uorabile, quàm carnale. *tom. 2. qu. 127. art. 1.*

Et idem dicendum, quamuis exeat, si eius iustam causam habeat, & animo profitendi fuerit ingressa; secus autem si vel egressus iusta causa, vel profitendi animus defuerit. *art. 2.*

Legatum factum pauperibus, cæteris paribus potius debetur Religiosis, utpote dignioribus; aliàs pauperioribus iudicio Episcopi. Relictum autem Monasterio, non expresso nomine, potius Monialium, quàm Monachorum domibus erogandum. *art. 3.*

LEGITIMA.

Vide Testamentum.

FRatres Minores Conuentuales iuridicè per priuilegia petunt legitimam; sicut etiam succedunt ab intestato, non aliter quàm si essent seculares. *tom. 2. qu. est. 128. art. 1.*

Matri & auia debetur legitima mortuo filio aut nepote, in bonis, quæ ipsi cum detulerint, quando Religionem professi sunt. *art. 2.*